

tévhitet, mely népünk között erősen tartja magát. Ha ugyanis bekövetkezik az itteni nagy és hosszantartó nyári szárazság, — mely sokszor csapásként sújtja a földművelő lakosságot, — csak azt lesi a nép, hogy hol és mikor gyullad ki az erdő, mert azt tartja, hogy ha az erdő ég, nemsokára leesik a várva-várt eső, vagyis hogy addig nem lesz vége a szárazságnak, míg nem kezd az erdő valahol égni!..

Tekintve a vidékünkön oly gyakori erdei tüzesetek oly nagy számát, megdöbbenünk, ha ezek és a fenti balhiedelem közt összefüggést keresünk!.. Mily közel áll itt az a szörnyű gondolat, hogy a nép, képtelen hite által vezetve, nagy szárazság esetén maga gyújtja fel az erdőt, így akarván az esőt kierőszakolni.

Nagyon rossznak, és elmaradottnak kellene tartanom a likai népet, ha a fentiekről lelkemben tényleg és teljesen meg volnék győződve, de másrészt — nem tagadhatom, — ez a sötét gondolat gyakran kísért és megvallom, hogy erős és nagyon meggyőző érvelésre és bizonyosságra volna szükségem, hogy az önkénytelen gyanutól teljesen megszabaduljak.

Közleményemnek végére érve, tollamnak hegyére jön a kérdés, hogy a felsorolt bajok ellen, melyek első pillanatra talán csekélységnek látszanak, hogyan védekezhetünk?

A dolog természetéből következik, hogy mi erdészek itt vajmi keveset tehetünk. Érveléseink, tanításaink mindig az önzés látszatával fognak birni a nép előtt s hitében aligha fogjuk azt meg-ingathatni. Bele kell nyugodnunk tehát abba, hogy ebből a homályból csak a szélesebb látókörű felvilágosodás szövétneke vezethet ki, amire különben sok más tekintetben is oly nagy szüksége volna ennek az egyébként derék, életrevaló népnek.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK.

PÁLYÁZATI HIRDETMEŒY.

93190./I/A—3. 1906. földm. min. — sz. A főméltóságú herczeg Eszterházy Miklós ur által, a selmeczbányai m. kir. bányászati és erdészeti főiskola erdészeti szakosztályánál létesített két (2) egyenként és évenként 600 koronával dotált ösztöndíj alapítványra pályázat hirdettetik.

Az ösztöndíjakat csak oly magyar honos ifjak nyerhetik el, akik középiskolai tanulmányaikat jó eredménnyel végezték és erkölcsi tekintetben kifogástalanok.

A pályázók közül elsőbbséggel bírnak azok, akiknek szülői a hercegi uradalom szolgálatában állanak.

Az ösztöndíjakat elnyert pályázók azoknak élvezetében maradnak tanulmányaiknak a főiskolán való befejeztéig.

Ha azonban időközben tanulmányaikban hátramaradnának, vagy erkölcsi tekintetben kifogás alá eső magaviselet tanusítanának, tőlük az ösztöndíj, tanulmányaik befejezése előtt is el fog vonatni.

Az ösztöndíjban részesítendő 2 ifju tanulmányainak befejezése után köteles az alapító felhívására, a hercegi hitbizomány területén, a szakmájának megfelelő és a szabályozott javadalommal ellátva alkalmazásba lépni és ebben legalább 5 éven át megmaradni. A felhívás az utolsó tanév bezártát megelőző félévben fog az illető ifjuhoz kibocsátatni.

A pályázati kérvények főméltóságu herceg Eszterházy Miklós urhoz czimezve legkésőbb 1907. évi január hó 15-ig a Kismartonban (Sopron vármegye) székelő hercegi központi igazgatósághoz nyújtandók be.

A pályázati kérvényekhez csatolandók:

1. a születési anyakönyvi kivonat;
2. a magyar honosságot igazoló helyhatósági bizonyítvány;
3. az érettségi vizsga sikeres letételéről szóló bizonyítvány (a főiskola kötelékében lévő pályázók részéről egyszersmind a főiskolai lecke-könyv);

4. a pályázó szüleinek polgári állását, vagyoni viszonyait és családtagjainak számát feltüntető hatósági bizonyítvány;

5. a pályázó és atyja, illetőleg gyámja által aláírt nyilatkozat, amelyben a pályázó kötelezi magát arra, hogy az alapító felhívására, tanulmányainak befejezése után a hercegi hitbizomány területén szakmájának megfelelő és a szabályozott javadalommal ellátott alkalmazásba lép s abban legalább 5 évig megmarad.

Az ösztöndíjat elnyert ifjak kötelesek a főiskola rektora által, a főiskola rendes látogatásáról, a tanulmányokban való előmenetelükről és erkölcsi magaviseletükről kiállított bizonyítványt a hercegi központi igazgatóságnál félévenként bemutatni.

A következő félévre járó ösztöndíj-részletek csak ezen bizonyítvány bemutatása után folyósíthatnak. Az ösztöndíj a tanév folyama alatt tíz egyenlő részletben havonként előre fog kifizettetni.

Budapest, 1906. évi december hó 20-án.

M. kir. földmivelésügyi miniszter.

KÜLÖNFÉLÉK.

Az Erdészeti Lapok megjelenési idejének változása. Az Erdészeti Lapok a jelen számtól kezdve havonként kétszer jutnak t. olvasóink kezébe. Reméljük, hogy ilyképpen még hathatósabban szolgálhatják a hazai erdőgazdaság ügyét s annak felmerülő napikérdéseivel behatóbban foglalkozhatnak, a nélkül, hogy ezzel kevesebb teret szentelnének az erdészet tudományos művelésének, leíró közleményeknek stb.

Kérjük t. olvasóink jóindulatát a lap részére jövőre is, nemkülönben t. munkatársaink szíves támogatását a lap sűrűbb megjelenése által lényegesen nehezebb feladatunk teljesítésében.

Az Erdészeti Lapok szerkesztősége.

Az „Arad-Temes-Déva-Lugosvidéki erdészeti egyesület” alakuló gyűlését 1906 december 15-ikén tartotta meg Aradon. Ez alkalommal az ügyrend csak 3 pontból állott: 1. A megalakulás kimondása; 2. elnökválasztás; 3. az alapszabályok végleges megállapítása. A gyűlést Székely Mózes kir. erdőfelügyelő nyitotta meg, kinek előterjesztésére az egyesület megalakulása kimondott. Elnökké egyhangulag br. Solymosy Lajos apateleki nagybirtokost választották meg. A végleges alapszabálytervezet, pontról-pontra megvitatva, elkészült, melynek miniszteri jóváhagyása után választják meg a tisztségviselők többi részét és a választmányt. Addig is az ügyvezető alelnöki teendőkkel Székely Mózes, a titkári teendőkkel pedig Ajtay Sándor bízott meg. A közgyűlés még kifejezést adott annak az óhajtásának és elhatározásának, hogy úgy az Országos Erdészeti Egyesülettel, mint a már megalakult és ezután megalakuló vidéki egyesületekkel, a legszorosabb összeköttetést és együttműködést iparkodik fenntartani.